

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.II.572/2023/14.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. február 22.
Az ügy tárgya: közlekedés biztonsága elleni büntett és más bűncselekmények
Terhelt: ...
Első fok: Szolnoki Járásbíróság, 8.Bpk.822/2020/5., büntetővégzés,
tárgyaláson kívül, 2020. december 2. (jogerő: 2020. december 21.)
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a közlekedés biztonsága elleni büntett és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szolnoki Járásbíróság 8.Bpk.822/2020/5. számú büntetővégzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Szolnoki Járásbíróság a 2020. december 2-án meghozott 8.Bpk.822/2020/5. számú büntetővégzésével a terhelttel szemben közlekedés biztonsága elleni büntett [Btk. 232. § (1) bekezdés], garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont], és

rongálás vétsége [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztést szabott ki azzal, hogy a szabadságvesztés elrendelése esetén legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] 2. A büntetővégzés 2020. december 21-én jogerőre emelkedett.

[3] II. 1. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben a terhelt védője 2023. március 10-én kelt és a Kúriára 2023. május 17-én érkezett felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a terhelt javára a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában és b) pont ba) alpontjában meghatározott okból.

[4] Indokai szerint az irányadó tényállás alapján a terhelt két alkalommal fejtett ki ütest a tényállás szerint nála lévő farúddal. A büntetővégzés tényállásából azonban nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság szerint a terhelt melyik cselekménye volt az, amely a bírósági jogkövetkeztetés szerint közvetlenül veszélyeztette a sértett életét, testi épségét, konkrétan az első vagy a második ütés, vagy esetleg mind a két ütés.

[5] Álláspontja szerint ennek pedig azért van különös jelentősége, mert az első ütés a megállapított tényállás szerint a gépjárművet nem találta el, míg a második ütés egyértelműen olyan helyen érte a személygépkocsi karosszériáját, amelynek hatókörében a gépjármű vezetője nyilvánvalóan nem lehetett.

[6] Ezzel összefüggésben jelezte, hogy a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény akkor lép kísérleti stádiumba, amikor a tettes a tényállásban írt elkövetési magatartásának kifejtését megkezdi, ám – mint alapeseti eredmény – még nem következik be más vagy mások életének, testi épségének veszélybe kerülése. A bűncselekmény materiális, befejezetté az alapeseti eredmény megvalósulásával válik. Az eredmény olyan távoli veszélyhelyzet, amelyben a sérelem bekövetkezése valószínű, de nem zárható ki.

[7] Kitért arra, hogy a zárt kocsiszekrény (karosszéria) mögött helyet foglaló járművezető életének, testi épségének veszélyeztetése kizárható a gépjármű hátsó részének megütése esetén (második ütés), de kizárható azon ütési kísérletnél is, amely el sem éri a gépkocsi elejét (első ütés), de ha azt el is érte volna, a motorháztető legeleje és vezetőülék közötti távolság miatt a jármű vezetője az ütésnek semmilyen módon nem volt/lett volna közvetlen hatókörében, így a törvényi tényállás megvalósulásához szükséges eredmény hiányában a büntetővégzésben megállapított közlekedési bűncselekmény megállapítása törvénytől történt.

[8] Kifejtette, hogy a megállapított tényállásban ugyanakkor nincs semmilyen adat, amely alapján a terhelt szándékára vonatkozó jogi következtetés levonható lenne, így cselekményének helyes minősítése elvégezhető volna.

[9] Sérelmezte azt is, hogy a büntetővégzés tényállása alapján nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mi alapján minősítette a tényállásban megjelölt eszközt az élet kioltására alkalmasnak. Különösen úgy, hogy az elsőfokú bíróság által megjelölt farúd méreteit az eljárás iratai nem támasztják alá. A felfegyverkezve történő elkövetés tárgyi feltétele az, hogy az elkövető a cselekmény kifejtésekor az élet kioltására objektíve alkalmas eszközt tartson magánál. Ezen minősítés alkalmazásával kapcsolatban (a farúd tényállásban megjelölt méretén kívül) semmilyen adatot nem tartalmaz a büntetővégzés. Így pedig teljesen értelmezhetetlen marad, hogy az elsőfokú bíróság mi alapján állapította meg a súlyosabban minősülő garázdaságot, amely vonatkozásában a szubszidiaritás már nem érvényesül.

[10] A tényállásban megjelölt farúd szerinte semmiképpen sem tekinthető olyan eszközhöz, amely objektíve alkalmas az élet kioltására. Ennek a megállapítása azért aggályos, mert ha ezt a tárgyat objektíve élet kioltására alkalmas eszközhöz minősíti a bíróság, akkor túlzás nélkül kijelenthető, hogy gyakorlatilag minden tárgy, amely anyagát tekintve kemény,

vagy akár csak egy része (sarka) kemény, alkalmas lehet az élet kioltására. Ez azonban a törvényi fogalom olyan mértékű kiterjesztése lenne, amely a jogalkotói szándéktól eltérően, indokolatlanul tágitja ki a Btk. e fogalmának alkalmazását.

[11] Hozzátette, hogy ezen minősítési kérdésnek szerinte azért van nagy jelentősége, mert a minősítő körülmény hiányában legfeljebb a garázdaság vétsége lenne megállapítható. A garázdaság vétsége pedig kizárólag akkor lenne megállapítható, ha a terhelti szándék vizsgálatának eredményeként (erre szintén nem ad választ az elsőfokú határozat) más súlyosabb bűncselekmény nem merül fel.

[12] Ugyancsak minősítési problémát vet fel a tényállásban írt rongálási eredmény. A tényállás egy ütéshez két olyan sérülést társít, amelyek egy ütestől nyilvánvalóan nem keletkezhettek. A távolságuk és az egymáshoz viszonyított irányuk ezt kizárja.

[13] A felülvizsgálati eljárás körében vizsgálandó anyagi jogi kérdés, hogy egy ütestől miként keletkezhet két, egymástól elkülönülő és eltérő irányultságú sérülés a kocsiszekrényen. Mivel ez fizikailag nem lehetséges, az okozott kár megjelölése is kétséges, és ebből következően a rongálás vétsége sem feltétlenül állapítható meg a terhelt terhére.

[14] Mindezek alapján a védő azt indítványozta, hogy a Kúria a Be. 663. § (1) bekezdés b) pontja alapján a Szolnoki Járásbíróság 8.Bpk.822/2020/5. számú büntetővégzését helyezze hatályon kívül.

[15] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.689/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[16] Indokai szerint a tényállásban megjelölt farúd méretei, valamint az egy ütéshez társított két sérülés tekintetében a tényállást iratellenességre, valamint tényből további tényre vont téves következtetésre visszavezethető okokból tartja megalapozatlannak a védő. A vagyoni elleni bűncselekmények elbírálása esetén az elkövetési érték, a kár, a vagyoni hátrány összege része a történeti tényállásnak, és annak támadása a felülvizsgálati eljárásban kizárt.

[17] Kifejtette, hogy a terhelt terhére rótt bűncselekményeket egyenként vizsgálva az irányadó tényállás alapulvételével az állapítható meg, hogy a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény, a garázdaság minősített esete, valamint a rongálás vétségének törvényi tényállása valamennyi eleme maradéktalanul megvalósult.

[18] Álláspontja szerint az alapügyben eljáró bíróság az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette a terhelt cselekményét közlekedés biztonsága elleni büntettnek, garázdaság büntettnének és rongálás vétségének, továbbá a vele szemben kiszabott büntetés is törvényes.

[19] Erre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot hatályában tartsa fenn.

[20] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[21] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[22] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[23] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. A felülvizsgálat során tehát a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljáró bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el.

[24] Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[25] 2. Az irányadó tényállás szerint a sértett 2020. március 2. napján 18 óra 55 perc körüli időben pizzát és két sajtortát szállított a cím 1 alatti lakóházhoz a terhelt megrendelésére. A terhelt az ételeket a ház utcafront felőli ablakán keresztül vette át, és átadott egy ötezer forintos bankjegyet a sértettnek. A visszajáró összeg miatt – mivel a pizzafutár 2.160 forint helyett csak 2.150 forintot tudott visszaadni – vita alakult ki a terhelt és a sértett között, melynek során a terhelt a pizzát és a sajtortákat hozzávágta a sértetthez. A sértett a pénzt visszadobta a terheltnek, majd a pizzát a földről felvette, beült a cég 1 sértett tulajdonát képező Fiat Panda Van típusú tehergépkocsiba, és beindította az autót. A sértett a gépkocsival néhány métert előre haladt, majd pár métert visszatolatott. A terhelt eközben a ház udvaráról, egy körülbelül 120 centiméter hosszúságú és 8 centiméter vastagságú farudat két kézzel fogva, kiszaladt a bejárat kapun keresztül az utcára, ahol a tolatást végző tehergépkocsi elejére, a vezetői oldalnál, a farúddal nagy erővel megkísérelt ráütni, azonban azt – mivel a kocsi mozgásban volt – nem találta el. A sértett ekkor előremenetbe kapcsol, majd ahogy a gépkocsi előrehaladt, a terhelt a farúddal, egy alkalommal, nagy erővel ráütött a gépkocsi tetejére is, annak bal hátsó részén. Az ütés következtében 3x8 centiméter nagyságú horpadásos sérülés keletkezett a baloldali hátsó ajtó mögötti kisablak feletti tetőíven, valamint 1,5x9 centiméteres horpadásos sérülés keletkezett a baloldali hátsó ajtó közepe feletti tetőíven.

[26] A sértettnek sikerült elhajtania a helyszínről.

[27] A cég 1 sértettnek 58.000 forint rongálási kára keletkezett a terhelt cselekményével összefüggésben.

[28] A jogerős tényállás rögzítette, hogy a terhelt cselekményével közvetlenül veszélyeztette a közúti közlekedés biztonságát és a sértett életét, testi épségét. A terhelt kihívóan közösséggellenes, erőszakos magatartása emellett alkalmas volt arra, hogy az azt észlelőkben mebotránkozást és riadalmat keltsen.

[29] 3. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg, míg a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság jogerős határozatában a terhelt cselekményének törvénysértő minősítése (vagy a büntető anyagi jog más szabályának megsértése) miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[30] A felülvizsgálati indítvány elsődleges iránya szerint a bíróság a terhelt bűnösségét a közlekedés biztonsága elleni büntetttben törvénysértően állapította meg. Emellett a tényállás kifogásolásán keresztül sérelmezte azt is, hogy a garázdaság minősített esete sem állapítható meg a terhelt terhére, mint ahogy a rongálás vétsége esetében a terhelt által okozott sérülések száma és a rongálási kár sem, ennek következtében pedig ezen cselekmény tekintetében a bűnösség megállapítása kérdőjelezhető meg. A védő a garázdaság vétségének megvalósulását ugyan nem vitatta, azonban annak megállapítását a szubszidiaritásra tekintettel – mivel súlyosabb bűncselekmény, közlekedés biztonsága elleni büntettt is megvalósult – kifogásolta.

A garázdaság tekintetében szerinte ez azt jelenti, hogy a cselekmény téves minősítése vezetett törvénysértő halmazati büntetés kiszabására.

[31] A Kúria a védő érvelését az alábbiak miatt nem osztotta.

[32] 4. A Btk. 232. § (1) bekezdése szerint, aki közlekedési útvonal, jármű, üzemi berendezés vagy ezek tartozéka megrongálásával vagy megsemmisítésével, akadály létesítésével, közlekedési jelzés eltávolításával vagy megváltoztatásával, megtévesztő jelzéssel, közlekedő jármű vezetője ellen erőszak vagy fenyegetés alkalmazásával vagy más hasonló módon más vagy mások életét vagy testi épségét veszélyezteti, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[33] A közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény jogi tárgya komplex, elsődlegesen a közlekedés biztonságához, másodlagosan pedig a vasúti, légi, vízi és közúti közlekedésben részt vevő személyek életének, testi épségének és egészségének védelméhez fűződő társadalmi érdek.

[34] A jelen ügyre vonatkoztatva ez azt jelenti, hogy meg kell vizsgálni, vajon a terheltnek a fakaróval az autóra mért ütése, illetve azt megelőzően annak megkísérlése támadta-e a védett jogi tárgyat, amelyhez kapcsolódóan az elkövetési magatartás jogi értékelését kell megtenni.

[35] A bűncselekmény elkövetési magatartásait illetően a törvény nyílt taxáció formájában sorolja fel a tényállásban, így a közlekedési útvonal, jármű, üzemi berendezés vagy ezek tartozékának megrongálásával vagy megsemmisítésével, akadály létesítésével, közlekedési jelzés eltávolításával vagy megváltoztatásával, megtévesztő jelzés adásával, közlekedő jármű vezetője elleni erőszakkal vagy fenyegetés alkalmazásával és ezeken túl más, hasonló (tevésben megnyilvánuló) aktív magatartással is megvalósítható.

[36] Másként szólva a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény elkövetési magatartása nem más mint az elkövetési tárgyakra – így a közlekedésben részt vevő járműre és a közlekedő jármű vezetőjére mint passzív alanyra gyakorolt nevesített és nem nevesített jogellenes magatartások kifejtése.

[37] A törvény a közlekedés biztonsága elleni bűncselekménynek a szándékos és a gondatlan elkövetését büntetni rendeli. A szándékos – büntetési – alakzat egyaránt elkövethető egyenes és eshetőleges szándékkal, a bűncselekmény büntetési alakzatát kizárólag limitált veszélyeztetési szándékkal lehet elkövetni, a veszélyhelyzeten túli, további sértő eredményekre a tettesnek csak a gondatlansága terjedhet ki, ugyanis amennyiben a minősítő körülményként írt sértő eredmények akármelyikére is legalább eshetőleges szándékkal bír, úgy élet, vagy testi épség elleni bűncselekmény – testi sértés 164. §, emberölés 160. § – elkövetéséért vonható felelősségre.

[38] Jelen ügyben a jogerős ügydöntő határozat a büntetési – limitált veszélyeztetési szándékkal elkövethető – alakzatot róta a terhelt terhére.

[39] A bűncselekmény materiális, befejezetté az alapeseti eredmény megvalósulásával válik. Az eredmény olyan távoli veszélyhelyzet, amelyben a sérelem bekövetkezése valószínű, de nem zárható ki.

[40] Jelen ügyben erről van szó.

[41] Az irányadó tényállás alapulvételével azt vizsgálta a Kúria, hogy az tartalmazza-e mindazon tényeket, amelyek alapján a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény tárgyi oldalához tartozó elkövetési magatartás, valamint eredmény megállapítható.

[42] Mindemellett rögzíti a Kúria, hogy az irányadó tényállásában a bíróság a sértett esetleges sérülésének bekövetkezését – mint következtetést – nem a terheltnek a kocsiszekrényre való ráütésére alapította.

[43] Az irányadó tényállásnak részét képezi {büntetővégzés [14] pont}, hogy a terhelt a sértett által vezetett gépkocsi tetejére egy körülbelül 120 centiméter hosszú, 8 centiméter vastag farúddal egy alkalommal tolatás közben, a vezető oldalnál megkísérelt ráütni, illetve egy alkalommal előrehaladás közben nagy erővel ráütött. Tolatás közben a gépkocsit pont azért nem találta el, mert az mozgásban volt. A terhelt a cselekményével közvetlenül veszélyeztette a közlekedés biztonságát, egyúttal a sértett életét, testi épségét.

[44] A közlekedés biztonsága elleni büntett esetében annak a kérdésnek alapvető a jelentősége, hogy a gépjármű vezetőjével szembeni erőszak – ilyen a gépkocsira menet közben való ráütés – magában hordozza-e annak lehetőségét, hogy közlekedési baleset történjen, és abból kifolyólag valaki sérülést szenvedjen.

[45] Az erőszak a járművezető akaratát megbénító, lenyűgöző hatású és az akarat hajlítására szolgáló is lehet. Feltétele ennek, hogy az a járművezető személye ellen irányuljon, de nem kell feltétlenül a testére közvetlenül alkalmazottnak lenni. Erőszaknak tekintendő ekként is, ha a fizikai behatást közvetlenül a dologgal szemben alkalmazza az elkövető és az hat a járművezetőre is, azaz közvetetten éri őt. Márpedig menet közben a gépjármű nagy erejű megütése ilyen közvetett erőszak.

[46] Ekként nem kétséges, hogy a terhelti magatartás megteremtette egyrészt annak a lehetőségét, hogy közlekedési baleset történjen, másrészt a sértett élete, testi épsége veszélybe kerüljön.

[47] A terhelt magatartása ekként megfeleltethető a Btk. 232. § (1) bekezdésében meghatározott „közlekedő jármű vezetője ellen erőszak alkalmazásával” törvényi követelménynek.

[48] Azon védői felvetés, hogy a terhelt magatartásának nem volt büntetőjogi felelősséget megalapozó eredménye azért nem foghatott helyt, mivel – ahogy arra a Kúria már rámutatott – a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény esetében az eredmény olyan távoli veszélyhelyzet, amelyben a sérelem bekövetkezése valószínű, de nem zárható ki.

[49] A Kúria osztotta a Legfőbb Ügyészség azon álláspontját, mely szerint a farúd méretének és élet kioltására alkalmas jellegének a megítélése elsődlegesen a terhelt terhére rótt garázdaság bűncselekménye minősítő körülményének a megállapítása szempontjából jelentős, de az szintén befolyást gyakorol a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény tényállásszerű eredményének megállapíthatósága szempontjából is.

[50] A terhelt által használt farúd hosszúsága és vastagsága hordozza magában azt a fokozott mértékű veszélyességet, amely a használata során kifejtett nagy erőre, az ütés tényleges és szándékolt helyére, a bekövetkezett állagsérelemre figyelemmel együttesen adja meg a konkrét cselekményének azon egyedi jellegzetességeit, amelyekről következtetni lehet arra, hogy a tényállásszerű eredmény megvalósult-e.

[51] Az irányadó tényállás valóban nem tartalmaz kifejezett ténymegállapítást a terhelt tudattartamára. Azonban a cselekménynek abból a leírásából, amely szerint a terhelt az elszámolási vita okán a már eltávozó sértett után futott, a kezében tartott eszközzel nagy erővel ütött, azt a vezető oldalon kísérelte meg, kizárólag arra vonható következtetés, hogy a terhelt legalábbis belenyugodott abba, hogy cselekménye következtében a jármű vezetője élete, illetve testi épsége veszélybe kerül.

[52] Nem tévedett ekként a járásbíróság, amikor az irányadó tényállás alapján megállapította a terhelt eredményre kiterjedő szándékos bűnösségét.

[53] A garázdaság vétsége alapeseti alakzatának a megállapíthatóságát a védő sem vitatja, de tévesnek tartja a terhelt terhére a felfegyverkezve történt elkövetés megállapítását.

[54] A védő ugyan helyesen idézte az értelmező rendelkezéshez fűzött indokolás lényegét, azonban saját szubjektív véleményét fogalmazta meg amikor azt fejtette ki, hogy a tényállásban leírt eszköz objektíve nem alkalmas az élet kioltására.

[55] Ezzel szemben a tényállásban leírt eszközt (körülbelül 120 centiméter hosszú, 8 centiméter vastag farúd) annak mérete, vastagsága és farúd megnevezése miatt feltétlenül olyannak kell tekinteni, amely tárgyi oldalon a kilátásba helyezett hátrány súlyosságát, alanyi oldalon a félelem keltésére való alkalmasságot is feltétlenül alátámasztja.

[56] A Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja szerint felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál. A bírói gyakorlat szerint az asztalláb (BH 1995.385.), egy 2,5 m hosszú és 5-6 cm széles farúd (BH 2003.350.), egy 73 cm hosszú keményfa kalapácsnyél (Kúria Bfv.I.1545/2015/5.) alkalmas emberi élet kioltására. Így a jelen ügyben a terhelt által használt farúd – az alkalmazott erőtől és a célzott testtájéktól függően – a felsorolt eszközökhöz hasonlóan alkalmas lehet a halálos eredmény előidézésére. Ennek megállapítása nem szakértői kérdés, az általános élettapasztalatból is egyértelműen következik, hogy élet kioltására alkalmas.

[57] A Kúria a terhelt által elkövetett rongálás kapcsán utal arra, hogy a rongálás vétségi alakzatának valamennyi törvényi tényállási eleme maradéktalanul megvalósult. A terhelt magatartásával kárt okozott, melynek mértékét a tényállás tartalmazza. A tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével nem támadható. Az a felülvizsgálati eljárásban irányadó, a Kúriának nincs törvényes lehetősége annak megváltoztatására. A bizonyítékok eltérő értékelése nyomán eltérő tényállás megállapítására a védő által is hivatkozott Be. 659. § (1) bekezdése nem ad lehetőséget. A minősítés helyessége a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján lehetséges.

[58] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki – jelen esetben fel sem merülően – törvénysértő büntetést.

[59] Mindez azt jelenti, hogy a helyes minősítés mellett, – ahogy a jelen ügyben is történt – a büntetéskiszabás kötelező szabályának megsértése nélkül kiszabott büntetés önmagában nem képezheti a felülvizsgálat tárgyát.

[60] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[61] **IV.** Ekként a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[62] A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában jelen ügytípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[63] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételt elöterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró